

3. Бабенко І. В. Умови формування персонального бренду освітнього менеджера. Реформування вищої освіти в контексті забезпечення сталого розвитку суспільства: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Полтава, 15-16 листопада 2022 р.) Кафедра загальної педагогіки та андрагогіки ПНПУ ім. В. Г. Короленка. Полтава, 2022. С. 320–322.

4. Гавриловський С. О. Формування персонального бренду менеджера освіти. Інноваційні наукові дослідження у галузі педагогіки та психології: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 2022. С. 61 – 64. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/33952/>. Дата звернення: 11.08.2024.

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Большая О.

*кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна
Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка*

Культура якості освіти є сукупність цінностей, норм, практик і підходів, які сприяють постійному покращенню освітнього процесу та досягненню високих стандартів у навчанні. Вона охоплює всі аспекти діяльності освітніх установ: від управління, навчально-методичного забезпечення до забезпечення зворотного зв'язку з учасниками освітнього процесу.

Досягнення показників якості залежить від управління, яке забезпечує їхню величину, склад і взаємодію. Якість розглядається не лише як результат діяльності, але й як здатність його досягнення через внутрішній потенціал та зовнішні умови, а також як процес формування характеристик.

Освіта, як і будь-яка діяльність людини, має певну якість. Найбільш точним у концептуальному аспекті є таке визначення якості освіти: це сукупність характеристик освітнього процесу, які визначають послідовне і ефективне формування компетентності та професійної свідомості. Серед цих характеристик можна виділити три основні групи: якість потенціалу досягнення освітніх цілей, якість процесу формування професіоналізму та якість освітнього результату. Якість процесу формування професіоналізму визначається якістю освітніх технологій, контролем навчального процесу, мотивацією викладачів до творчого підходу та результативної педагогічної діяльності, ставленням студентів до навчання, інтенсивністю освітнього процесу, управлінням освітніми процесами, а також методами представлення навчальних досягнень [1].

Згідно з визначенням НАЗЯВО, «культура якості» сприяє безперервному вдосконаленню освітньої програми та освітньої діяльності ЗВО за цією програмою. Вона є важливою складовою критерію 8 Положення про акредитацію освітніх програм. С. Квіт зазначає, що «культура якості» стосується внутрішніх процесів у ЗВО у поєднанні із академічною автономією освітніх установ стає ключовим елементом забезпечення якості вищої освіти. Підвищення її рівня є метою освітніх реформ, що здійснюються в Україні останніми роками. Основним результатом цього процесу має стати фінансова незалежність ЗВО від держави, що сприятиме підвищенню якості вищої освіти в Україні та підвищить її конкурентоспроможність на глобальному ринку освітніх послуг [2].

Культура якості освіти ЗВО України стосується системи цінностей, підходів і внутрішніх процесів, які спрямовані на постійне покращення освітніх програм та діяльності закладів вищої освіти. Вона передбачає відповідність освітніх стандартів сучасним вимогам та є основою для підвищення конкурентоспроможності української вищої освіти на світовому ринку.

Культура якості освіти в контексті закладів вищої освіти України є складною і багатогранною системою, що охоплює як внутрішні процеси управління закладом, так і загальну філософію освітньої діяльності. Вона спрямована на досягнення високих стандартів освітніх програм, ефективного управління ресурсами, дотримання принципів академічної автономії та забезпечення постійного розвитку викладацького складу і студентів.

Література:

1. Коротков Е. Концепція якості освіти. URL : <https://osvita.ua/school/method/1342/>
2. Шленьова, М. Г. (2023). Місце «культури якості» у здійсненні акредитаційних процесів у ЗВО України .*Імідж сучасного педагога*, (1(196)), 41–44. [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2021-1\(196\)-41-44](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2021-1(196)-41-44)

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Важеніна І.Л.,

старший викладач кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна

Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Наказом Міністерства освіти і науки України «Про організацію та вдосконалення навчання з питань охорони праці безпеки життєдіяльності та цивільного захисту» у закладах вищої освіти 21.10.2010р. № 969(922)216 було впроваджено у навчальний процес вивчення студентами вищих закладів освіти дисциплін «Безпека життєдіяльності», «Основи охорони праці», «Охорона праці в галузі». Ці навчальні дисципліни були введені з метою підвищення якісної освіти з підготовки фахівців різних освітньо-кваліфікаційних рівнів, а також фахівців педагогічної освіти, з метою збереження здоров'я здобувачів вищої освіти:

Велика кількість вчених визначили та обґрунтували зміст професійної підготовки та перепідготовки працівників галузі освіти, це зокрема М. Гриньова, В. Бабич, Л. Малишева, Т. Осадченко, О. Бондаренко, М. Корець, М. Близнюк, Л. Ковальчук, В. М. Титаренко, В. П. Титаренко, Ю. Срібна, А. Цина, Г. Мешко, Р. Борисюк, О. Гавриленко та ін.

Учені-дослідники у своїх працях обґрунтували необхідність вивчення перелічених навчальних дисциплін, зміст та методичні рекомендації до вивчення різних тем цих дисциплін.

Умови проживання людства особливо у кризовий період, посилює виклики, що поєднанні з безпекою життєдіяльності, умовами праці та надзвичайними ситуаціями. До них належить стихійні лиха, техногенні катастрофи, аварії і, звичайно, надзвичайні ситуації воєнного характеру сьогодення.

Виходячи із цих завдань сьогодення, підготовка фахівців із безпеки життєдіяльності, вимагає переосмислення змістових матеріалів та методів викладання, як професійно-орієнтованих, так і фахових дисциплін, які орієнтовані на підготовку фахівців педагогічної освіти, що будуть упроваджувати політику цивільної та промислової безпеки на захист населення, території, навколишнього природного середовища у якому перебуває особистість.

Під час підготовки майбутні фахівці педагогічної освіти зобов'язані отримувати у закладах вищої освіти актуальні теоретичні знання та практичні навички для викладання загальних і фахових компетентностей.